

World Forum on Governance

BROOKINGS

PRAŽSKÁ DEKLARACE O SPRÁVĚ A ŘÍZENÍ A BOJI PROTI KORUPCI březen 2012

Stephen Davis, nonresident senior fellow, The Brookings Institution
Thomas Mann, senior fellow a W. Averell Harriman chair, The Brookings Institution
Nell Minow, člen správní rady, GovernanceMetrics International
Norman J. Ornstein, resident scholar, American Enterprise Institute

I. PREAMBULE

V posledních letech je svět otřásán sérií krizí a projevů veřejné nespokojenosti – počínaje nejničivějším světovým finančním kolapsem a ekonomickým poklesem od 30. let 20. století a konče otřesy arabského jara. To vše odráží závažné nedostatky ve správě věcí veřejných i řízení společností, přičemž prakticky ve všech případech je jednou z příčin korupce ve svých mnoha podobách.

Na Západě otřásl desetiletí, které začalo pádem Enronu a skončilo krachem substandardních hypoték a zhroutilím finančních institucí a systémů, důvěrou investorů i tvůrců politik. Ohromující selhání veřejného i soukromého dohledu vedlo k systémovým poruchám v oblasti poskytování informací, ke kontraproduktivním pobídkám a k deformaci či absenci řízení rizik. Místo aby tyto problémy společně řešily, západní systémy politické a podnikové správy reagují pomalu a nedokáží přicházet s věrohodnými konsenzuálními řešeními.

Na Blízkém východě a v severní Africe vyvolalo sebeupálení chudého obchodníka Muhammada Buazíziho v reakci na korupci v Tunisku požár lidové vzpoury, která se rychle rozšířila po celém regionu. Země, kterým se podařilo odstranit diktaturu, nyní stojí před obrovskými výzvami v oblasti veřejné správy i správy a řízení podniků.

Etablované ekonomiky čelí selháním na té nejzákladnější úrovni. Transformující se a rozvíjející se ekonomiky zápasí o to, aby neudělaly stejné chyby, a současně se potýkají se svými specifickými výzvami. Mnoho zemí je sužováno jedovatou směsí korupce, obchodu s drogami a financování terorismu. V některých z nich a také v některých postkomunistických zemích představuje vleklý problém korupce v policii a zpravodajských službách. Mezi občany se všude projevuje neklid. To platí i ve Spojených státech, kde hnutí Tea Party a Occupy otevřeně (i když každé z jiného hlediska) kritizují špatné fungování a nepoctivost vlády a podniků a kde byl politický systém zaplaven vlnou často anonymních peněz od bohatých jednotlivců a společností v důsledku nedomyšleného rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci *Citizens United* (a následného rozhodnutí nižšího soudu), které takovéto výdaje umožnilo.

Za vznik takovéto situace samozřejmě není zodpovědná výlučně státní správa. Spíše je to tak, že vlády, politické instituce, podniky, institucionální investoři a další aktéři tyto vady a nedostatky neřešili – nebo bránili úsilí o změnu – která by umožnila dosažení pokroku ve prospěch drtivé většiny občanů a dalších zainteresovaných stran.

Proto dotčení lidé tyto instituce v rostoucí míře hodnotí jako nevstřícné, neefektivní, a dokonce nepoctivé – a to zpochybňuje jejich legitimitu. Situaci dále zhoršují rostoucí nerovnosti v rozdělení

bohatství a moci po celém světě. V rozvinutých zemích tyto nerovnosti oživují hrozbu návratu k podmínkám, které charakterizovaly minulé epochy a vedly ke značným politickým konfliktům.

V případě průmyslových zemí závisí silné a trvalé zotavení z krize a odvrácení budoucích krizí na zlepšení veřejné i podnikové správy, zejména při řešení výzev (jak legální, tak nelegální) korupce a ovládnutí státu (*capture*). U rozvíjejících se ekonomik budou mít lepší správa a protikorupční úsilí v nadcházejících desetiletích klíčový význam pro zajištění trvalého růstu doprovázeného spravedlností a politickou stabilitou.

II. SVĚTOVÉ FÓRUM O SPRÁVĚ A ŘÍZENÍ

Účastníci prvního Světového fóra o správě a řízení (*World Forum on Governance*), zastupující vlády, podniky, investory, sdělovací prostředky a nevládní skupiny pro prosazování zájmů z celého světa, se v listopadu 2011 shromáždili v Praze, aby analyzovali souvislosti mezi správou a korupcí a hledali praktická řešení, která by mohla začít se zlepšováním situace. Fórum bylo jedinečné v tom, že se na něm sešli zástupci komunit zabývajících se správou a řízením jak ve veřejném, tak v soukromém sektoru, aby diskutovali o problému korupce v širším i užším smyslu a vypracovali integrovaný analytický rámec, který se odráží v níže uvedených deseti zásadách.

Konference dospěla k závěru, že korupce – zneužívání svěřených pravomocí za účelem neoprávněného zisku – je faktorem, jenž významně přispívá k celosvětové krizi správy a řízení a přitom překračuje kulturní rozdíly i úroveň hospodářského rozvoje a modernizace. Klíč k obnově důvěry v demokracii a tržní hospodářství závisí na zajištění řádné správy, která bude jak efektivní, tak poctivá. Korupce je jednou z hlavních překážek dosažení tohoto cíle.

Možná nejdůležitějším výstupem konference je pochopení, že korupce má dvě podoby: korupci v tradičním úzkém smyslu a novější, mnohem širší formu. Korupci v užším smyslu slova tvoří jednání, jež je dnes všeobecně chápáno jako protiprávní a má například podobu velkých či malých úplatků, kterými jsou okrádáni velké podniky stejně jako běžní občané. Naproti tomu široce definovaná korupce často spočívá v jednání, které je legální a má například podobu vlivu zvláštních zájmů uplatňovaného prostřednictvím skrytých finančních vazeb, příspěvků na kampaně a lobbování s cílem ovlivnit státní úředníky, aby na úkor veřejného zájmu odkláněli zdroje ve prospěch osob s dobrými konexemi.

III. DESET ZÁSAD

Význačné instituce vypracovaly moudrá a podrobná doporučení pro řešení těchto problémů. Jde například o Úmluvu Organizace spojených národů proti korupci, Úmluvu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj proti podplácení, doporučení Finančního akčního výboru, osvědčené postupy Mezinárodní sítě pro správu a řízení společností (*International Corporate Governance Network*) a materiály šířené mnoha dalšími subjekty, včetně Partnerství pro otevřené vládnutí (*Open Government Partnership*), organizace Transparency International, Centra pro mezinárodní soukromé podnikání (*Center for International Private Enterprise*), Globálního fóra pro správu a řízení společností (*Global Corporate Governance Forum*) a Iniciativy partnerství proti korupci (*Partnering Against Corruption Initiative*) Světového ekonomického fóra.

Kvalitní výsledky jejich práce není nutné vytvářet znovu. Účastníci Světového fóra o správě a řízení nicméně považují za vhodné integrovat doporučení k veřejné a podnikové správě do jednotné platformy zaměřené na potírání korupce. Spojením vlivu občanů a kapitálu lze dosáhnout většího účinku, než kdyby každá z těchto složek působila samostatně. Dále účastníci souhlasí s tím, že všechny zúčastněné strany musejí uplatňovat osvědčené postupy.

Následujících deset zásad představuje praktický, měřitelný a odpovědný rámec, ze kterého může vycházet realizace.

1. **PODPLÁCENÍ.** Podplácení státních úředníků by mělo být agresivně potíráno – od rozsáhlých úplatků, které jsou někdy podmínkou získání velkých zakázek, až po vyžadování drobných částek za každodenní služby, jež postihuje obyčejné lidi. Rovněž je třeba bojovat proti okrádání veřejných a soukromých organizací jejich vedoucími pracovníky. Nestačí však pouze přijímat zákony. Důležitější je, aby státy měly doloženou, kvantifikovatelnou a nepolitizovanou historii vyšetřování, stíhání, odsuzování a trestání osob podílejících se na těchto klasických formách korupce. Státy by měly vypracovat a realizovat účinné a koordinované protikorupční politiky, zahrnující jak prevenci, tak stíhání. Vlády by měly zaručit existenci nezávislých orgánů pro prevenci a stíhání korupce vybavených dostatečnými zdroji.
2. **OSOBNÍ MAJETKOVÁ PŘIZNÁNÍ A STŘETY ZÁJMŮ.** Na politiky a státní úředníky by se měla vztahovat pravidla pro přiznávání majetkových poměrů, která dokáží odhalit střety zájmů a další formy korupce. Majetková přiznání by měla v plném rozsahu informovat o finančním majetku, příjmech a dalších finančních zájmech úředníků. Související kodexy chování by měly být dostatečně jasné a podrobné, aby bylo v praxi možné vynucovat jejich dodržování. V případě nejvýše postavených úředníků by měla být tato přiznání snadno veřejně přístupná na internetu; přiznání ostatních veřejných činitelů by měl pravidelně ověřovat příslušný orgán.
3. **SYSTÉM VYNUCOVÁNÍ PRÁVA.** Integrita policistů, státních zástupců a soudců má pro řádnou správu zásadní význam. Tito lidé by měli mít potřebnou kvalifikaci, měli by být dostatečně odměňováni v porovnání s pracovními místy v soukromém sektoru a měli by podléhat právním strukturám, které vyvažují nezávislost a odpovědnost. Nikdo by neměl být chráněn imunitou před stíháním za korupci, a to ani volení a jmenování činitelů po dobu výkonu funkce.
4. **OTEVŘENÁ STÁTNÍ SPRÁVA.** Vlády by měly aktivně uplatňovat otevřenou státní správu, která kromě jiných přínosů účinně působí proti korupci. Každá vláda by měla mít a dodržovat zákon o svobodě informací, přičemž odmítnutí žadatelé o informace by měli mít k dispozici soudní přezkum. Státní rozpočty – jak výdaje, tak příjmy – by měly být plně transparentní a měly by využívat inovací v oblasti integrovaných finančních systémů a poskytování informací na internetu. Na zadávání veřejných zakázek by se měly vztahovat právní a správní předpisy, které stanoví transparentní a konkurenční výběrová řízení realizovaná prostřednictvím internetu a nezávislý, profesionální výběr nabídek založený na jejich kvalitě. U velkých zakázek by měl existovat systém nezávislého a rychlého přezkumu pro posuzování odvolání nespokojených předkladatelů nabídek. Zúčastněné strany z veřejného i soukromého sektoru vybízíme, aby zvýšily standardy integrity zadávání zakázek prostřednictvím dobrovolných dohod a kontroly ze strany organizací občanské společnosti.
5. **SPOLEČNOSTI.** Společnosti by měly od úrovně představenstva (správní či dozorčí rady) až po nejnižší úroveň uplatňovat zásady zaměřené na nulovou toleranci vůči korupci. Tyto zásady by se měly vztahovat i na prodejce, dodavatele a další subjekty, které s daným podnikem obchodují. Zásady by měly vycházet z použitelných právních předpisů, mezinárodních úmluv a osvědčených postupů v oblasti opatření pro potírání korupce. Měly by být veřejně schváleny nejvyššími představiteli společnosti, podpořeny účinnými strategiemi řízení a dostatečnými zdroji a pravidelně přezkoumávány. Představenstva by měla alespoň jednou za rok sdělovat obsáhlé informace o protikorupčních zásadách a postupech investorům, orgánům veřejné moci a dalším zainteresovaným subjektům s cílem ujistit je o síle a účinnosti příslušných kroků. Společnosti by měly vypracovat osvědčené postupy týkající se informování o platbách společnostím vládám, mimo jiné v těžebním průmyslu.

6. **INVESTOŘI.** Investoři by měli do svých investičních rozhodnutí v plné míře začlenit analýzu rizik korupce v příslušných zemích a podnicích. Akcionáři investující dlouhodobě by měli sledovat představenstva společností ve svých investičních portfoliích a ověřovat, zda dynamicky a trvale uplatňují zásady a postupy pro předcházení korupci. Ve společnostech, do kterých investují, by měli investoři také očekávat a prosazovat optimální protikorupční strategie. Má-li se za to, že představenstva společností nepřijímají a nezavádějí osvědčené postupy, investoři by pro dosažení nápravy neměli váhat s využitím tržních nástrojů vlastníka, jako jsou dialog, angažovanost a hlasování. Manažerské motivační programy by měly být výslovně navrženy s cílem předcházet korupci a investoři by měli být připraveni odvolat členy představenstva, kteří korupci nepojímají jako součást řízení rizik a odměňování. Investoři by měli alespoň jednou za rok poskytovat informace o zásadách, postupech a zdrojích, které používají a) pro sledování rizik korupce ve společnostech, do kterých investují nebo zamýšlejí investovat, a b) pro uplatňování nástrojů hospodáře na podporu osvědčených postupů na poli protikorupčních opatření ve společnostech, které jsou cílem jejich investic. Investoři by měli přísné protikorupční zásady a postupy aplikovat také na sebe a všechny prostředníky zapojené do investičního řetězce. Alespoň jednou za rok by měli o těchto zásadách informovat a současně podat vysvětlení ohledně dohledu, který v rámci správy a řízení vykonávají, řídicích postupů a zdrojů používaných pro jejich uplatňování.
7. **FINANCOVÁNÍ POLITICKÝCH KAMPANÍ.** Všechny formy financování kampaní a politických stran by měly být transparentní, což zahrnuje rychlé zveřejňování informací na internetu o přímých i nepřímých příspěvcích a výdajích, včetně příspěvků a výdajů třetích stran. Státy by měly kriminalizovat poskytování výhod osobami v úředním postavení výměnou za financování kampaní, měly by zavést systém dorovnávání příspěvků malých dárců nebo jiné způsoby veřejného financování kampaní a měly by uplatňovat zákazy nebo přísná omezení, pokud jde o financování kampaní a politických stran obchodními společnostmi. V zemích, kde se společnosti smějí finančně podílet na volbách, by se skupiny prosazující zájmy společností nebo práva investorů měly zaměřit na praktiky společností v oblasti výdajů na politiku s cílem určit odpovědnost za rozhodnutí vyčlenit prostředky na politické kampaně a s cílem vyžadovat poskytnutí úplných informací o všech takových výdajích představenstvu, akcionářům a široké veřejnosti.
8. **LOBBING.** Na profesionální lobbying by se měla vztahovat registrační povinnost a povinnost, aby lobbista úplně, rychle a přístupnou formou oznamoval každý svůj kontakt s jakýmkoli politikem nebo veřejným činitelem uskutečněný v rámci lobbyingu. Právní systémy by měly přiměřeným způsobem omezovat přecházení osob mezi lobbyingem a zaměstnáním ve státní správě. Rovněž by měly být zakázány dary od lobbistů veřejným činitelům. Lobbisté působící v rozporu se zákonem by měli být stíháni.
9. **OZNAMOVATELÉ KORUPCE.** Oznamovatelé by měli mít zákonem zaručenu ochranu před odplatou a přístup k nezávislému státnímu orgánu, který může vyšetřit jejich tvrzení a zastupovat je v případě, že se tato tvrzení potvrdí; dále by měli mít právo na spravedlivé řízení ve formě správního slyšení s reálnou možností dosažení nápravy, včetně návratu do funkce a náhrady škody; právo najmout si externího právního zástupce, jemuž bude příslušet odměna podle dosaženého výsledku; a právo odvolat se proti rozhodnutím k soudu. Současně by měly existovat struktury odrazující falešné oznamovatele od zneužívání této ochrany.
10. **NEVLÁDNÍ ORGANIZACE A MÉDIA.** Nevládní organizace a sdělovací prostředky by měly požívat silné, zákonem chráněné svobody projevu a sdružování, aby mohly plnit svou náležitou úlohu při sledování státní správy a podniků a upozorňování na jejich aktivity. Pracovníci v médiích by měli mít nástroje pro využití informací předkládaných podniky a investory, které jim umožní odpovědně zkoumat a srovnávat záznamy a postupy, aby byla zajištěna odpovědnost

zúčastněných stran za kroky, jež podnikají pro potírání korupce, a jejich odhalení v případě, že takové kroky nepodnikají.

IV. DALŠÍ POSTUP

Světové fórum o správě a řízení se shodlo, že ve snaze o dosažení pokroku v boji proti korupci podnikne a podpoří následující praktické kroky pro prosazování řádné správy věcí veřejných a řádné správy a řízení společností na celém světě:

1. Vytvoříme dynamickou sociální síť, abychom účastníkům prvního fóra a dalším subjektům prosazujícím řádnou správu umožnili sdílet modely, pozitivní příklady, závěry z dosavadních zkušeností, informace a příležitosti.
2. Budeme spolupracovat na tom, aby byly zviditelňováni a uznáváni jednotlivci a subjekty, kteří vynikají excelencí v oblasti správy a řízení a potírání korupce, a vybízet ostatní, aby dosáhli stejného vysokého standardu.
3. Budeme prosazovat, aby národní a mnohonárodní orgány zaváděly komplexní protikorupční přístupy, mimo jiné v legislativě a vynuovení práva, které budou založeny na uznávaných úmluvách a dalších autoritách, z nichž vychází našich deset zásad.
4. Budeme usilovat o přijetí právních a správních předpisů pro potírání korupce v soukromém sektoru a o jejich účinné vynuovení. Budeme působit proti tlakům na oslabení již platných opatření, v USA např. zákona o korupčních praktikách v zahraniční (*Foreign Corrupt Practices Act*) a Dodd-Frankova zákona (*Dodd-Frank Act*). Přímo na trhu budeme vybízet k tomu, aby státní i soukromé podniky a investoři uplatňovali zásady, které budou aplikovat deset zásad našeho fóra a budou zaměřeny na nulovou toleranci vůči korupci.
5. Budeme společně podporovat dynamickou občanskou společnost a hledat cesty a prostředky, jak pomoci velkému počtu nevládních organizací, odborů a tradičních, nových a sociálních médií, které jsou již zapojeny do hnutí za řádnou správu ve veřejné i soukromé sféře na celém světě.
6. Dohodli jsme se, že se přibližně za rok v Praze znovu shromáždíme na druhém Světovém fóru o správě a řízení, abychom posoudili dosažený pokrok, nastavili strategie a volali se navzájem k odpovědnosti za kroky navazující na naše počáteční diskuze. Agendu pro druhé fórum stanoví účastníci, kteří se však již jasně vyjádřili, že fórum bude nejen nadále prosazovat vynuovení standardů proti podplácení, ale že by mělo pokračovat také v zaměření na korupci v širším smyslu. Tato korupce v širším smyslu, která zatím není tak dobře pochopena, nastoluje zásadní otázky ohledně našich ekonomických, politických, sociálních a ideologických systémů.
7. Účastníci druhého fóra se budou zabývat i dalšími problémy spojenými se správou a řízením ve veřejném a soukromém sektoru. Příští fórum bude zahrnovat další jednání o problémech, jako jsou rozsah, v jakém systémové nedostatky a vady ekonomických, politických, sociálních a ideologických systémů vedou k extrémům v rozdělení moci a bohatství; vztah těchto nerovností k celosvětové krizi správy a řízení; otázka, zda je globální ekonomický, politický a sociální pokrok možný bez zlepšení této situace; a samozřejmě otázka, jak uvedeného pokroku dosáhnout.
8. Jsme přesvědčeni, že existuje silná korelace mezi těmito otázkami a korupcí v širším smyslu, kterou se zabývalo první světové fórum. Druhá konference je nutná, aby bylo možné věnovat se těmto vztahům a náležitě úloze správy a řízení v moderním světě. Stejně jako na prvním fóru se

bude opět klást důraz nejen na porozumění problémům, ale také na výměnu konkrétních praktických řešení, která mohou účastníci realizovat. Konkrétní agendu stanoví účastníci v nadcházejících měsících prostřednictvím konzultací, včetně využití nové sociální sítě.

World Forum on Governance

BROOKINGS

Účastníci konference

Saadi Mohamed Abdulla

bývalý člen Parlamentu Bahrajnského království
člen správní rady a pokladník organizace Arab
Region Parliamentarians Against Corruption
(ARPAC, Poslanci arabského regionu proti
korupci)

Jamal A. Al-Mussawi

politický tajemník
Velvyslanectví USA na Slovensku, Bratislava

Lenka Andrášová

členka parlamentu
Poslanecká sněmovna Parlamentu České
republiky

Daniel Anýž

Hospodářské noviny

David Apatoff

vedoucí právník
Arnold & Porter LLP (Spojené státy)

Anne Applebaum

ředitelka pro politická studia
Legatum Institute (Spojené království)

Philip Armstrong

vedoucí
Global Corporate Governance Forum (Globální
fórum pro správu a řízení společností),
International Finance Corporation (Spojené
státy)

Zdeněk Bakala

filantrop, podnikatel (Česká republika)

Jiří Bárta

výkonný ředitel
Nadace VIA, Praha

Robert Basch

výkonný ředitel
Open Society Fund Praha

Gary D. Bass

výkonný ředitel

The Bauman Foundation (Spojené státy)

Denis Bazilevič

ředitel
Institut profesionálního lobbingu a prosazování
zájmů (Ukrajina)

Dan Berger

akcionář
Berger & Montague, P.C. (Spojené státy)

Rosen Bosev

investigativní novinář
týdeník Kapital (Bulharsko)

Danielle Brian

výkonný ředitel
Project on Government Oversight (Projekt pro
dohled nad vládou, Spojené státy)

George S. Dallas

ředitel
správa a řízení společností, F&C Investments
(Spojené království)

Stephen M. Davis

výkonný ředitel
Millstein Center for Corporate Governance and
Performance (Millsteinovo centrum pro správu,
řízení a výkonnost společností) při Yale
University School of Management (Spojené
státy)

Sadanand Dhume

resident fellow (interní výzkumný pracovník)
The American Enterprise Institute

Petr Dovolil

právní oddělení
Mott MacDonald

Dara Duncan

koordinátorka politik
úřad vedoucího poradce ministryně zahraničí
pro občanskou společnost a nově demokratické
země, Ministerstvo zahraničí USA

Norman Eisen
velvyslanec USA v České republice

Ulrich Ernst
vedoucí tiskového referátu
Velvyslanectví Spolkové republiky Německo
v Praze

Lee A. Feinstein
velvyslanec USA v Polské republice

Thomas Firestone
interní právní poradce
Velvyslanectví USA v Rusku, Moskva

Ádám Földes
výkonný ředitel
Transparency International Maďarsko

Pavel Franc
výkonný ředitel
Ekologický právní servis (Česká republika)

Pavel Franc
výkonný ředitel
Ekologický právní servis (Česká republika)

Jeff Gedmin
prezident a generální ředitel
Legatum Institute (Spojené království)

Mark H. Gitenstein
velvyslanec USA v Rumunsku

Daniel I. Gordon
administrátor pro federální politiku zadávání
zakázek
U.S. Office of Management and Budget (Úřad
USA pro řízení a rozpočet)

Nick Groves
vedoucí politické sekce
Velvyslanectví Velké Británie

Nora Hajdu
akademická ředitelka pro program lobbingu
Central European University Business School
(Fakulta podnikání Středoevropské univerzity,
Maďarsko)

Hristo Ivanov
programový manažer
Bulgarian Institute for Legal Initiatives (Bulharský
institut pro právní iniciativy)

Karel Janeček
zakladatel
Nadační fond proti korupci (Česká republika)

Ha Sung Jang
profesor
Korea University Business School (Fakulta
podnikání Korejské univerzity)

Daniel Kaufmann
senior fellow (vedoucí akademický pracovník)
The Brookings Institution

Ian C. Kelly
velvyslanec a stálý zástupce USA
mise USA při OBSE

Tomáš Klvaňa
výkonný ředitel
globální neziskové programy Zdeňka Bakaly
(Česká republika)

Grzegorz Konieczny
generální ředitel
Franklin Templeton Investments Management,
Bukurešť

Dan A. Konigsburg
ředitel
Deloitte Global Center for Corporate
Governance (globální centrum Deloitte pro
správu a řízení společností)

Jiří Kopal
ředitel
MANOFI (Česká republika)

Karen Kornbluh
stálá zástupkyně
mise USA při OECD

Markos Kounalakis
vedoucí výzkumný pracovník
Center for Media and Communication Studies,
Central European University (Centrum pro
mediální a komunikační studia Středoevropské
univerzity, Maďarsko)

Andrzej Koźmiński
rektor
Kozminski University (Polská republika)

Adriana Krnáčová
vydavatelka
New Times Publishing (Česká republika)

Nadine Lamare

vedoucí analytička pro ESG
První švédský národní penzijní fond

Daniel Lipšic

ministr vnitra
Slovenská republika

Ondřej Liška

předseda
Strana zelených (Česká republika)

Jan Macháček

novinář
časopis Respekt (Česká republika)

Thomas Mann

W. Averell Harriman chair and senior fellow
(vedoucí akademický pracovník) pro studium
správy a řízení
The Brookings Institution

Vesna McCreery

vedoucí pro otázky finanční kriminality
Barclays Bank Plc (Spojené království)

Katherine McFate

prezidentka a generální ředitelka
OMB Watch (USA)

Radostina Mihalkova

specialistka pro otázky právního státu
Velvyslanectví USA v Bulharsku, Sofie

Nell Minow

člen správní rady
GovernanceMetrics International (USA)

Attila Mong

novinář
Origo.hu (Maďarská republika)

David Morris

rada pro politické záležitosti
Velvyslanectví USA v Rumunsku, Bukurešť

Matthew Murray

předseda a výkonný ředitel
Centrum pro etiku podnikání a správu a řízení
společností (Ruská federace)

Balázs Ágoston Nagy

zástupce vedoucího
oddělení pro reformu veřejné správy a
strategické plánování (Maďarská republika)

David Ondráčka

výkonný ředitel
Transparency International – Česká republika

Norman J. Ornstein

resident scholar (interní akademický pracovník)
American Enterprise Institute

Simon Osborne

Generální ředitel a fellow
The Institute of Chartered Secretaries and
Administrators (Institut registrovaných tajemníků
společností a administrátorů)

John Parker

editor pro otázky globalizace
The Economist

Karolína Peake

místopředsedkyně vlády
předsedkyně Legislativní rady vlády, Česká
republika

Margarita Popova

zvolená viceprezidentka
Bulharská republika

Trevor Potter

prezident
Campaign Legal Center (Spojené státy)

Catalin Marian Predoiu

ministr spravedlnosti
Rumunsko

Radoslav Procházka

předseda ústavně-právního výboru
Národní rada Slovenské republiky

Štěpán Rattay

Oživení (Česká republika)

Johanna Razpopova

vedoucí kabinetu
Ministerstvo spravedlnosti Bulharské republiky

Tatiana Repková

zakladatelka a ředitelka
Media Managers Club

Benjamin Rockwell

první tajemník, interní oddělení pro politické
záležitosti
Velvyslanectví USA v České republice, Praha

Carl Rosén

*výkonný ředitel
International Corporate Governance Network
(Mezinárodní síť pro správu a řízení společností,
Francie)*

Nasser H. Saidi

*výkonný ředitel
Hawkamah-Institute for Corporate Governance
(Spojené arabské emiráty)*

Theodore Sedgwick

velvyslanec USA v Slovenské republice

Melanie Sloan

*výkonná ředitelka
Citizens for Responsibility and Ethics in
Washington (Občané pro zodpovědnost a etiku
ve Washingtonu)*

Jan Spáčil

*partner
Ambruz & Dark/Deloitte Legal (Česká republika)*

Weston Stacey

*výkonný ředitel
Americká obchodní komora v České republice*

Laura Stefan

*koordinátorka pro otázky právního státu a boje
proti korupci
sdružení Expert Forum (Rumunsko)*

Strobe Talbott

*prezident
The Brookings Institution*

Raj Thamoheram

*prezident
Network for Sustainable Financial Markets (Síť
pro udržitelné finanční trhy, Spojené království)*

James A. Thurber

*ředitel
Center for Congressional and Presidential
Studies (Centrum pro studium Kongresu a
prezidentského úřadu), American University*

Tomicah Tillemann

*zvláštní poradce ministryně zahraničí pro
občanskou společnost a nově demokratické
země
Ministerstvo zahraničí USA*

Zdeněk Tůma

*bývalý guvernér
Česká národní banka*

Natko Vlahović

*generální tajemník
Chorvatské sdružení lobbingu*

James Warlick

*velvyslanec USA v Bulharské republice
Velvyslanectví USA v Bulharsku, Sofie*

Filip Wejman

*člen správní rady
Institut pro právo a společnost (Polská republika)*

Darrell West

*viceprezident a ředitel pro studium správy a
řízení, ředitel centra pro technologické inovace
The Brookings Institution*

Zuzana Wienk

*programová ředitelka
Aliancia Fair-play (Slovenská republika)*

Maciej Wnuk

*protikorupční koordinátor
Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky*

Mark L. Wolf

*předseda okresního soudu Spojených států
Okresní soud USA pro Massachusetts*

Pavel Zeman

*nejvyšší státní zástupce
Česká republika*

Robert A. Zimmerman

*rada pro tiskové a kulturní záležitosti
Velvyslanectví USA v České republice, Praha*